

Na divadle

Ladislav Straka

1. Uteklo jenom pár let, co svlékli jsme klukovský šat,
dříve, než spočítá pět, už jsme se učili hrát
na malé scéně či výš, jaké kdo štěstí měl,
život nás do rolí obsadil většinou, jak sám chtěl.
2. Že malých rolí není, věřil snad každý z nás,
mít hlavu na učení chce to, a také prý čas,
tak jsme se učili text často až do rána,
před sebe hleděli s nadějí očima Cyrana.
3. Na hlavu rozpálenou někdy jsme dávali led,
jezdili na červenou a všechno chtěli mít hned,
někteří zatoužili sami svůj scénář psát,
s těma se rejža nemazlil, na menší scénu šli hrát.
4. Ten, kdo měl nesmělý hlas, dostával jen sem-tam štěk,
prázdnno pak zůstalo v nás a v šatně rozlitéj vztek,
na zdi už se mnohokrát vyměnil kalendář
a kompars dál chodí na portál hrdinům nastavit tvář.
5. Až z tváří pod líčidly dočista zmizela krev,
v duši, co v těle bydlí, pomalu odezněl zpěv,
zůstal jen němý klaun, který by s chutí řval:
"Zastavte svět, chci vystoupit!" - ten ale točí se dál ...